

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXVI, БРОЙ 03 (306) • 2026 година

ISSN 08615519

цена 0,82 €

Борислава със снаха си Ани

Българската група в Солун

Лондон - сем. Владимирови и
домакините им Лили и Боби
(вдясно)

**ИСКАЙТЕ,
ТЪРСЕТЕ,
ХЛОПАЙТЕ!**

Божие Царство не може да бъде отделено от две неща, които го ограждат. Да се свети Господното Име. И да бъде Божията воля.

Ако издигаме нашето име (или служение) и търсим нашата воля, Божие царство няма да се яви в живота ни, както на небесата.

Ние сме призвани да живеем вечно в Божие царство, но трябва да знаем, че там има едно Име и една Воля - на Бога.

Има три неща, които трябва да правим, за

да видим нещо материализирано в живота ни: да искаме, да търсим и да хлопаме.

"Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори, защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа, ще се отвори."

(Ев. Матей 7:7-8)

Словото е ясно. Каквото искаме, търсим и хлопаме, това е, което получаваме и намираме. Ако нашето истинско желание е Божие царство, тогава трябва да практикуваме тези три духовни упражнения:

- **искане** (невидимо, изразено с думи),
- **търсене** (видимо, изразено с приближаване),
- **хлопане** (видимо, изразено с решения).

1. ИСКАЙТЕ

Молитвата "Отче наш!", е типичен пример за това. Искаме Божието царство, като издигаме Неговото Име над всичко и поставяме Неговата воля над нашата.

За да получим нещо, първо трябва да дойде желанието за него - копнежът, искането. Малко цели са постигнати, без първо да се зароди желание. Копнежът е зародишът, чрез който се оформя целта. Искаме определено образование, искаме да се задомим, искаме определена професия, искаме деца, искаме Божието царство.

2. ТЪРСЕТЕ

"И така, не се безпокойте и не казвайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием?, или: Какво ще облечем? Понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това.

Но първо търсете Неговото Царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави."

(Ев. Матей 6:31-33)

Ако желанието ни остане на думи, то най-вероятно ще се превърне в неосъществена мечта. Търсенето е действие. То изисква усилие и преместване от една точка в определена посока. Търсенето не е статично, не е и без усилие. Ценните неща не идват случайно и много рядко се постигат лесно.

За това, което наистина искаме с думи говорят делата ни. В същата 6-та глава на Матей, Исус говори за нещата, които наистина търсим. В стихове от 19 до 32 Господ Исус говори за това, към което наистина се стремим с действията си и на кого сме склонни да се покланяме, за да придобием храна за корема и облекло за тялото.

Действията ни показват какво е скрито в сърцето ни и кое поставяме на по-преден план. И храната и облеклото са видими и тленни и не казва да не се грижим за тях.

Но ако грижата за видимото се превърне в безпокойство, най-вероятно сме изгубили фокуса, от най-важното: (Ев. Матей 6:33)

Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. Божието царство е за нетленното - душата, а останалото идва като бонус. Не като резултат от притеснението ни, а като част от Божията грижа към нас.

Ако погледнем най-уредените републики и монархии като Люксембург, Швейцария, Норвегия, Дания, Лихтенщайн, едно нещо ги свързва - там има грижа за всички, няма бездомни, гладни или необлечени хора. Техните монарси по-добри ли са от Царя на Царете и по-уредени ли са от Божието царство?

Погледнете света, в който живеем. Има ли стабилност? Има ли мир? Колкото повече богатство се натрупва, толкова по-малко имаме. Колкото повече оръжие се произвежда, толкова по-малко мир има. Търсим ли мир и стабилност? Те не са във видимото. Те са в Неговото царство!

Ето и третото, което трябва да правим:

П-р Владимир и Борислава Владимирови с малкия им син Емануил

3. ХЛОПАЙТЕ

Ако "искайте", е свързано с желание, "търсете", - с действие, то "хлопайте", е актът на приближаване и влизане в интимна близост.

Единственото място, където се повтаря молитвата "Отче наш", с много съкращения, е в Евангелието на Лука, гл. 11:1-4:

"И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим както и Иоан е научил своите ученици. А Той им каза: Когато се молиш, думайте: Отче, да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство, давай ни всеки ден ежедневния ни хляб; и прости греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не въвеждай ни в изкушение."

Учениците виждаха тази близка връзка, която Христос имаше с Отец и я пожелаха. Не зная какво е чувството да погледнеш очите на Исус след молитвена среща с Отец.

Веднага след молитвата, Исус дава пример за една близост между приятели, която дава достъп дори по никое време - посред нощ, дори в неподходящи обстоятелства.

"И им каза: Ако някой от вас има приятел и отиде при него по-

сред нощ и му каже: Приятелю, дай ми назаем три хляба, понеже нямам какво да сложа пред него; и ако той отвътре отговори: Не ме безпокой, вратата е вече заключена и децата ми са с мене в леглото, не мога да стана и да ти дам. Казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото му е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде колкото му трябва."

(Ев. Лука 11:5-8)

Приятелят отива и хлопа. Той получава необходимото от своя заспал приятел, макар и човек, макар и несвършен. Знаем, че при Бога няма неподходящо време. Не Го хващаме по пижама, приспиваш децата си. Не казва: "Точно сега ли се сети? Не ми се излиза на студа..."

Това хлопане, този акт на приближаване и интимна близост завършва делото и получава наградата.

Забележете, че този човек не идва за себе си. Той идва да вземе хляб за приятеля си, който е уморен и се връща от път. Божието царство не е само за нас. Бог иска да го споделяме с другите. Духовно гладните и уморени хора, които са около нас.

И какво по-добро, ако го грабнем и споделим със следващото поколение?

П-р Владимир Владимиров

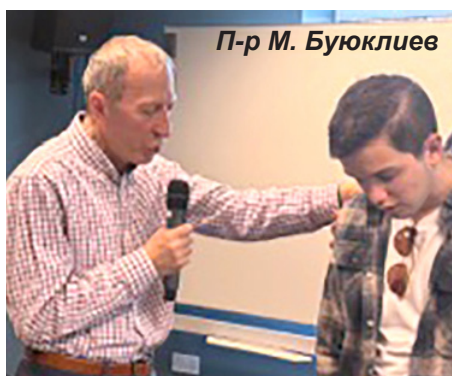
Женска Конференция в Солун

Писахме си с нашите добри приятели Димитрис и Мария Стаматис от гр. Солун. Мария ми изпрати покана за Женска Конференция. Аз учтиво ѝ благодарих. Скоро след това отново ми писа с покана за участие. Мина още малко време и трети път получих поканата. Тогава осъзнах, че Господ явно ми говори да отидем и да подкрепим нашите приятели. Аз споделих с моята снаха Ани и тя се съгласи да отидем заедно. После помолихме нашите съпрузи да пътуват с нас като ни закарат с кола. Моят съпруг покани и наше приятелско семейство. И така станахме 3 участнички. Пътуването беше приятно. Пристигнахме навреме за регистрацията. За наша изненада имаше още 5 жени от България. Така групата стана най-голяма. На Конференцията имаше жени от България, Кипър, Америка. А на Богослужението в неделя и гости от Малта и Мексико.

Няколко години Църквата не е имала събития поради различни препятствия. Но Бог влага в сърцето на Мелина, дъщерята на Мария, и на нея да се молят и да вярват за Женска Конференция. Една година вяра и молитва и чудото стана! Събирането не беше многобройно, но изпълнено с много любов. Домакинята изми краката на пасторките и после на други жени. И така всички се смириха и започнаха да мият краката едни на други. Имаше много ходатайствени молитви. Темата беше "Ново Име..". "Народите ще видят правдата ти, И всичките царе славата ти; И ти ще се наречеш с ново име, Коего устата Господни ще нарекат..", (Исаия 62:2) В неделя от българската група участваха в службата трима пастори с техните съпрузи. След Конференцията нашите приятели от Гърция ни писаха: "Благодарим за прекрасните моменти, които имаше в Негово присъствие! Неговата любов винаги ще ни държи заедно и ще вървим напред, за да изпълним призванието си за Неговата слава! Обичаме ви!.. Колко е важно да си служим с Божията любов!

Пътуване до Лондон

П-р М. Буюклиев

юклиев сподели послание. След това покани пастор Владо да проповядва. В молитвите Господ даде и пророчески думи.

За нас беше вълнуващо да посетим Църквата, която е стартирала през 1999 г. при едно от посещенията на епископ Милчо Тотев в Англия. Връзките на любовта са силни! Господ Исус да благослови хилядите българи в Англия!

Изнаха 6 години от последното ни пътуване до Лондон. Нашите приятели Боби и Лили ни поканиха да им отидем на гости. Бяха така добри домакини! Организирахме едновременно пътешествие до замък Windsor Castle.

Имаше възможност да се разходим и в Лондон. Обаче очаквахме с нетърпение да посетим Българската църква в Лондон. Богослуженията се провеждат в една от залите на старата Английска Църква. Слава на Исуса за това чудо! Пригответе се за хвалението.

Божие присъствие слезе докато брат Боби и Буба пееха песните. Пастор Митко Бу-

Аз съм добрият
пастир. Добрият
пастир живота си
дава за овцете.

Йоан 10:11

„Аз съм Добрият пастир. Добрият пастир живота си дава за овцете. Който е наемник, а не овчар и не е стопанин на овцете, вижда, че вълкът иде и като оставя овцете, бяга, и вълкът ги разграбва и разпръсква. Той бяга, защото е наемник, и не го е грижа за овцете. Аз съм Добрият Пастир и познавам моите и моите мене познават, също както Отец познава Мене и Аз познавам Отца и Аз давам живота си за овцете.“

(Ев. Йоан 10:11-16)

Един от най-обичаните и наизустваните текстове в Библията е 23-ти Псалом. Там е описано отнoшението на Пастира към овцете. Всъщност едно кратко изследване показва, че за овце е писано изключително много в Божието слово. Още в началото се казва, че Каин беше земеделец, а Авел овчар. Авел принесе Богу жертва от стадото си, а Каин от земята. Бог прие жертвата на Авел. Овцете от най-старо време са се считали за най-подходяща жертва. Не случайно и Христос е оприличен на жертвено агне. В цитираните по-горе стихове отново виждаме картина където Исус е Пастирът, а ние - неговото стадо. Понякога хората се обиждат, ако ги нарекат овце. Защо Бог е използвал това сравнение? Какви са всъщност овцете?

1. Овцете, както и хората, са много социални. Те живеят на общества (стада) и познават своето стадо. Ние, християните, имаме своите църкви и чувстваме принадлежност към тях.

2. Овцете се нуждаят от грижи. В диво състояние и отделени от

Псалом 23

Псалом на Давид. Господ е Пастир мой; няма да остана в нужда. На зелени пасбища ме успокоява; при тихи води ме завежда.

Освежава душата ми; води ме през прави пътеки заради името Си. Да! И в долината на смъртната сянка ако ходя, няма да се уплаша от зло, защото Ти Си с мене;

Твоят Жезъл и Твоята тояга - те ме утешават. Приготвяш пред мене трапеза в присъствието на неприятелите ми, помазал си с елей главата ми; чашата ми прелива.

Наистина благодет и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми; и аз ще живея завинаги в дома Господен.

стадото те не могат да просъществуват. Също така е трудно и опасно за християнин да живее, отстранен от църквата. Езекиил 34:5 „Те (овцете) се разпръснаха и станаха жертва“.

3. Овцете познават овчаря си. Той върви напред и те го следват, никога не тръгват след непознат.

4. Послушни са, изпълняват заповедите на овчаря.

5. Във време на студ или опасност се събират и се топят и пазят...

Разбира се, и при овцете както и при хората има добри и лоши. Не

случайно Езекиил 34:21 предупреждава, че Господ ще съди между овца и овца, защото „блъскайте с рамената си и бодете с рогата си всички болни и слаби догде ги разпръснете далеч“. Не звучи ли това познато? Колко пъти сме виждали християни, считащи себе си за „много духовни“ - нападат, нараняват и прогонват по-слабите и нуждаещи се? Има и така наречените „шугави“ овце, които се делят от стадото и попадат в беда. Пророк Исаия казва в гл. 53, ст. 6: „Като овце се заблудихме“, следвайки някого, който ни предлага фалшива храна.

Да, по много неща си прилича-
ме с овцете.

**Нека погледнем сега към ов-
চারите, пастирите.** Иисус каз-
ва: „Аз съм Добрият Пастир.“ Това
предполага, че има различни пасти-
ри - добри и лоши, наемници и ис-
тински пастири. През вековете ви-
наги Бог е имал свой народ (свое
стадо), за което Той е изпращал
пастири, за да се грижат, да водят
и пазят овцете Му. Водачи, съдии,
пророци, царе... Някои от тях са се
старали да изпълнят по добър на-
чин призиванието си, други са рабо-
тели като наемници и са разпилява-
ли и погубвали стадото.

„Сине човешки, пророкувай
против Израилевите пастири и ре-
чи им – Така казва Иеова на пасти-
рите: Горко на Израилевите пасти-
ри, които пасат себе си! Не трябва
ли пастирите да пасат стадата?
Вие ядете тлъстината, обличате се
във вълната и колите угоените, но
не пасете стадата. Не подкрепихте
немошната, нито изцелихте болна-
та, не превързахте ранената, не до-
карахте заблудената, нито потър-
сихте загубената, но с насилие и
строгост властвате над тях. Те се
разпръснаха, защото нямаше пас-
тир и като се разпръснаха, станаха
жертва на всички полски зверове!“

(Езекиил 34:2-5)

Да, в по-голямата си част те-
зи хора не изпълниха призивание-
то си, но Бог имаше Своя чудесен
план! Още чрез пророците Той ка-
за, че ще изпрати друг Съвършен
Пастир различен от всички остана-
ли! В Евреи 13:20 се казва, че Бог
на мира е въздигнал великия пас-
тир на душите, нашия господ Иисус.
Сам Христос казва: Аз съм Добрия
Пастир. Ето какъв е Той:

1. Познава своите си. Той те
познава по име! Ти не си една ано-
нимна овца! Той казва: На длани-
те Си съм ви врязал! Познава ми-
слите ни желанията и вълненията
ни. Както Отец познава Него и Той
познава Отец!

2. Грижи се за овцете. Пов-
торете отново Псалм 23 – Няма
да остана в нужда! Ефесяни 4:19
„А моят Бог ще снабди всяка ваша
нужда от Своето богатство във сла-
ва!“ Той снабдява всичко! Млад бях

и остарях и не съм видял правед-
ния оставен и потомството му да
проси хляб!

3. Грижи се за изгубената.
Вижда когато една овца липсва, и
отива да я търси! Той не благоволи
в смъртта на грешника, намира го и
го носи на ръце, за да му даде нов
шанс.

**4. Пази стадото от вълци гра-
бители.** Борбата с врага на душите
ни е непосилна за нас. Обаче в та-
зи борба Спасителят е с нас, пома-
га да разпознаваме грабителите и е
пред нас, за да победим!

**5. Лекува, утешава, превърз-
ва.** „Ще потърся изгубената, ще
превързва ранената и ще подкрепя
немошната.“ (Езекиил 34:16)

**6. Събира нови овце и умно-
жава стадото.** „И други овце имам,
които не са от тази кошара и тях
трябва да доведе и ще чуят гласа
ми и ще станат едно стадо с един
пастир.“ (Ев. Йоан 10:16)

Ние сме част от тези овце. Не
бяхме от Неговата кошара, но Той
ни намери и продължава да умно-
жава стадото.

7. Управлява с жезъл и тояга.
Добрият Пастир обучава и възпита-

ва. Жезълът е символ на власт и ве-
личие, но също на любов и милост.
Той е в едната ръка на Пастира. В
другата е тоягата, чиято цел не е да
нарани овцете. Да, тя е страшна за
вълците грабители, но за овците е
средство за възвръщане и напомя-
няне да не се отклонят от пътя на
живота.

**8. Добрият пастир е винаги с
нас.** „Да, и в долината на мрачна-
та сянка ако ходя, няма да се уп-
лаша от зло, защото Ти си със ме-
не.“ Минавайки през изпитанията на
живота, ние имаме някой, на кого-
то можем да разчитаме. „Никога ня-
ма да те забравя, никога няма да те
оставя“.

**9. Добрият Пастир не коли и
не убива.** Той ни дава вечен жи-
вот – нещо, което няма цена! Не е
ли велико? Бидейки част от стадо-
то Му, ние не само се радваме на
всичко от 1 до 9, но освен това по-
лучаваме нещо, което никой друг не
може да ни даде!

О, аз искам да съм в това ста-
до! А ти? Приеми Иисуса за личен
Господ и Спасител!

П-р Ангел Тотев

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ НА ДУШАТА

Господи Иисусе,
покайвам се за
всичките си грехове.
Моля Те, прости ми!
Приемам Те за мой личен
Господ и Спасител.
Благославяй ме, защитавай ме,
направлявай ме в живота
чрез Святия Дух!
Благодаря Ти!
Амин!

РАЗПОЗНАЙ ФАЛШИВОТО

П-р Валентин и Доли Златанови

"Няма да оставям моята отговорност!...", това е фокусът в книгата Неемия. Като истински водач Неемия остава верен на поста си, въпреки че обстоятелства го притискат да избяга, да направи компромис или да спре.

1. Капанът на фалшивия мир

"А Санавалат, Товия, араби-нът Гисам, и останалите от неприятелите ни, като чуха, че съм бил заградил стената, и че не останало вече пролом в нея, ако и да не бях поставил врати на портите до онова време, Санавалат и Гисам пратиха до мене да кажат: *Дойди, нека се срещнем в „едно от селата“ на Оновото поле.*

Но те възнамеряваха да ми сторят зло. И пратих им човеци да кажат: Голяма работа върша, и не мога да слеза; защо да се спира работата като я оставя и слеза при вас? И пращаха до мене четири пъти по същия начин; но аз им отговарях все така."

Враговете се опитват да отвлекат вниманието на Неемия, като го канят четири пъти на среща извън града. Позицията на Неемия в този момент е категорична. Той отказва да слезе от стената: "Голяма работа върша, та не мога да слеза; защо да спира работата, докато я оставя и слеза при вас?."

Когато сме наясно с нашите отговорности, всеки компромис или отклонение, дори под предлог за "преговори...", е предателство към поставените от Бог задачи.

Преди да се възцари, Давид е преследван от цар Саул. Ето случай, когато Саул поставя капан. Той използва думи на примирение и бащинска обич, за да подмами и убие Давид: "Това ти ли си, чадо мое Давиде?," в моменти на уязвимост (например в пещерата Ен-гади или в пустинята Зиф) или признанието: "Ти си по-праведен от мен...", създават илюзия за промяна и подвеждат.

Какво цели тук фалшивият мир? Това е оръжие, което се използва обикновено, за да приспи бдителността. В конкретния случай чрез събуждане на синовно чувство и вина у Давид. Капанът на фалшивото примирение е поставен. Саул иска да подмами Давид, уж за да възстанови мира помежду им. Истинската цел е Давид да излезе от безопасното си убежище в пустинята и да се върне там, където

Саул има пълна власт.

Фалшивият мир винаги изисква от жертвата да се откаже от защитата си в името на "добрия тон...". Но Давид не му се доверява. Той избира прошката, но запазва дистанция.

2. Отговорността при клевети и заплахи

"Тогава за пети път Санавалат прати слугата си до мене по същия начин с отворено писмо в ръката му, в което бе писано: Слух се носи между народите, пък и Гисам казва, че ти и юдеите мислите да се подигнете, за която причина ти и градиш стената; и, според тия думи, ти искаш да им станеш цар. Назначил си още и пророци да разгласяват за тебе в Ерусалим, като казват: Цар има в Юда. И сега ще се извести на царя според тия думи. Дойди сега, прочее, и нека се съветваме заедно.

Тогава пратих до него човеци да кажат: Няма такова нещо каквото ти казваш; но ти ги измисляваш от себе си. Защото те всички искаха да ни плашат, казвайки: Ръцете им ще отслабнат от работата, та няма да се свърши. А сега, "о, Боже", подкрепи Ти ръцете ми."

Когато заплашват Неемия с писмото, в което го набеждават пред царя в държавна измяна, залогът е неговият живот. В такъв момент нормалната човешка реакция е да спреш работата, за да се защитиш или оправдаваш. Но Неемия има позиция. Той не оставя своята работа, своята отговорност, не влиза в обяснения. Това, което прави, е да каже истината: "Няма такова нещо, ти си го измисляш," и моли Бог да подкрепи ръцете му, за да довърши работата по стената. Най-добрият отговор пред клеветата е завършената работа.

Клеветата, маскирана като духовен съвет, дошла от приятели е акцент в историята за Йов. Неговите приятели Елифаз, Валдад и Софар настояват, че страданието му е доказателство за скрит грях. Техните твърдения не са явна лъжа, а изкривяване на истината. Те използват религиозни аргументи, за да му вменят вина за неща, които не е извършил. Какво пра-

ви Йов? Той познава Бог и не губи своя фокус:

"Жив е Бог, Който ме лиши от право, и Всемогъщият, Който опечали душата ми. Докато дишането ми е у мене и Божият дух в ноздрите ми, моите устни няма да проговорят неправда и езикът ми няма да произнесе измама! Далече съм от мисълта да ви отдам право и до смъртта си няма да се откажа от своята невинност. Поддържам здраво своето право, няма да престана; няма да ме укори моето сърце в никой от моите дни." (Йов 27:2-6)

Йов и неговите "приятели", са класическият библейски пример за това как клеветата може да се маскира като загриженост и духовност. Вместо утеха, те му носят тежкото бреме на фалшивото обвинение.

Бог изобличава "приятелите", и казва, че те не са говорили право за Него, както слугата Му Йов (Йов 42:7). Истинската отговорност пред клеветата се увенчава тогава, когато Йов

се моли за своите обвинители. Пред лицето на клеветата най-голямата ни отговорност е да не съгрешим срещу истината в сърцето си, дори когато най-близките ни стават обвинители.

3. Отговорността, когато срещнем фалшивите пророци

Имаше един Божи човек, когото цар Еровоам покани в дома си, за да обядва с него и му обеща подарък, но Божият човек отказа, защото Бог му беше заръчал да се върне без да яде хляб, без да пие вода и да не се връща по пътя по който беше дошъл във Ветил (3 Царе 13:7-10) Божият човек изпълни Божиите думи и си тръгна, но на същото място във Ветил живееше един стар пророк, който имаше своята "мисия", да излъже Божия човек и да го върне в дома си, да яде хляб. *"И аз съм пророк като теб; и ангел ми говори чрез Господното слово, казвайки: Върни го със себе си..."* (3 Царе 13:18)

Това е най-опасната форма на фалшиво пророчество - то идва от авторитет, който твърди, че има "откровение", от Бога.

Божият човек се подведе, защото постави думата на човек над вече даденото му Божие

слово, вероятно защото беше уморен и гладен. Страхът за физическото оцеляване или просто човешката слабост го накараха да приеме полесното решение - топъл обяд и почивка под маската на фалшивото гостоприемство.

Тази история има трагичен завършек, носи поука и предупреждение - тъй като се върна и яде, напускайки пътя на послушанието, лъв уби младия пророк на връщане. Човек е отговорен за всички решения, които взима, както и за отговорностите, които носи. Най-правилното решение се взима, когато имаме духовно разпознаване. Божият човек не можеше да се оправдае с думите: "Но нали онзи ме излъга!.."

Всяко пророчество или съвет, които ни карат да отстъпим от истината, притискат ни и ни манипулират, са фалшиви - независимо колко духовно звучат.

Неемия разпозна капана, в който се очакваше да влезе и отказа да се подаде на заплахи и лъжи, съгради стената за 52 дни и Господ подпираше ръцете на всички, които участваха в градежа. Поставиха вратите, определиха вратарите и певците, Ерусалим се засели с хора и Бог ги развесели.

П-р Валентин Златанов

Неемия гради стената на Ерусалим

Книгата Неемия, една от историческите книги в Библията, продължава историята на завръщането на Израил от Вавилонския плен и възстановяването на храма в Ерусалим.

Неемия е един от евреите в Персия, когато до него достига мълвата, че храмът в Ерусалим се възстановява. „И те ми казаха: Останалите, които оцеляха от плена в тамошната област, са в голямо тегло и унижение; и стената на Ерусалим е съборена и портите му са изгорени с огън.“ (Неемия 1:3) Тогава го обхваща притеснение, знаейки, че градът е без защитна стена.

Неемия предлага на Бог да го употреби, за да спаси града. Бог отговаря на молитвата му като смекчава сърцето на **Персийския цар Артаксеркс**, на когото той е виночерпец. Царят не само дава своето съгласие, но и всичко необходимо за начинанието. *„Моля Ти се, Господи, да бъде ухото Ти внимателно към молитвата на слугата Ти и към молитвите на слугите Ти, които обичат да се боят от името Ти; и направѝ да благоуспее, моля Ти се, слугата Ти днес и му дай да намери милост пред този човек.“* (Неемия 1:11)

Въпреки опозицията и обвиненията, стената е построена и устата на враговете затворена. Хората, вдъхновени от Неемия, дават изобилни десетки от пари, материали, човешка сила и завършват стената за **забележителните 52 дни, въпреки противопоставянето.**

ПРОРОКУВАНЕТО - дарба на Светия Дух

Случвало ли ви се е да бъдете свидетел на следното: някой християнин пророкува на невярващ, че скоро ще му се случи нещо. Например невярващият и съпругата му се опитват от много време да имат дете, но уви – нямат. И после се появява пророк, който им казва, че след една година ще имат дете. Звучи насърчително. Те започват да идват на църква, молят се, вярват, че това което са чули, ще се случи. Минава годината и идва разочарованието, а след него и спират да посещават събранията с другите.

“Устремете се след любовта; но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате. **А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за увещание и за утеха.** Бих желал всички вие да говорите езици, а още повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидават Църквата. Така и вие, понеже копнеете за духовните дарби, старайте се да се преумножат те у вас за назидание на Църквата.

И така, езиците са белег не за вярващите, а за невярващите; а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите. И така, ако се събере цялата Църква и всички говорят на непознати езици, и влязат хора невежи или невярващи, няма ли да кажат, че вие сте полудели? Но ако всички пророкуват и влезе някой невярващ или невеж, той се обвинява от всички и се осъжда от всички; тайните на сърцето му стават явни; и така, той ще падне на лицето си, ще се поклони на Бога и ще изповяда, че наистина Бог е между вас. Тогава, братя, какво става между вас? Когато се събирате, всеки има да предлага

псалом, има поучение, има откровение, има да говори непознат език, има тълкувание. Всичко да става за назидание. Защото Бог не е Бог на безредие, а на мир, както и поучавам по всички църкви на светиите.” (I Коринтяни 14)

Какво е пророкуването?

Старозаветните пророци са предсказвали конкретни събития в бъдещето, имащи силата на казано от Бог, потвърдено с думите: „И тъй рече Господа“ или „Господното слово дойде“.

Иисус Христос обеща и даде Светия Дух. С Него идват и духовните дарби, една от които е пророкуването. Тя обаче е различна от старозаветното пророкуване в няколко направления. С написването на Новия Завет вече няма всемирни откровения, които да важат за всички, за цялата църква или човешкия род, защото в Словото ни е дадено това, което ще се случи.

Затова и в началото на Посланието до Евреите, се посочва, че „Бог, Който много пъти и по много начини е говорил в миналото на нашите предци чрез пророците, в тези последни дни Той ни говори чрез Сина“ (Евреи 1:1-2).

Бог не остави Църквата в неведение и освети пътя на вярващите в Него, като ги дари с Откровения за последните времена. И като е осветен пътя ни чрез Неговото Слово (Псалми 119:105), ние няма за какво да живеем в страх от неизвестното, а имаме компас, който да ни насочва. Добавим ли нещо към Словото, ние нарушаваме самото него (Галатяни 1:8-9). С това се дава отговор на въпроса, какво не е **новозаветното пророкуване – то не е всемирно откровение.** Няма нова, добавена истина, която Бог да открие на някого за Неговите избрани или за света, която вече да

не е записана в Словото.

Освен това, апостол Павел изрично ни посочва, за какво служи пророкуването – назидание, увещание и утеха (I Коринтяни 14:3).

Джон Пайпър, известен проповедник от САЩ, споделя в своето свидетелство, че веднъж му пророкували, че съпругата му ще почине по време на раждането на дъщеря му. Скоро след това, съпругата му ражда безпроблемно момче. И нищо от пророчеството на тази жена не се случва.

Представяте ли си, ако той беше решил, че това пророчество може да се сбъдне? Например да вземат всякакви мерки, за да нямат дете със съпругата си? Нямаше ли да се опитат да противодействат на Божия план за животите им, и така да се лишат от благословенията, които са предвидени за тях?

Друг важен въпрос е свързан с това, **кой е адресат на пророчеството? Пророкуването е предназначено за вярващите.** Пасажът в I Коринтяни 14:22-25 ни показва защо – ако невярващ влезе в събрание пълно с хора, които пророкуват, ще признае, че Бог е между тях, но той ще се почувства обвинен, именно защото тайните на сърцето му, най-съкровениите му мисли, стават явни (в този смисъл е и Евреи 4:12-13). Това не означава, че ние като членове на събранието следва да сме безучастни, ако видим някой, който изпитва трудности в изкушенията. Напротив, ние следва да му помогнем да ги преодолее.

Но ако един невярващ влезе за пръв път в събрание и почувства само изобличение, без да види Божията любов, шансът да влезе отново в църква намалява съществено. Не трябва ли да се обичаме преди всичко? Не се ли изпълнява именно така Божият закон

(Римляни 13:8-10)?

В този смисъл, не се постигат и целите на пророчеството. Защото всяка дума, която подкопава или разколебава вярата на другите, не е от Господа. Нещо повече, **пророчеството следва да се сподели пред събранието, за да може да бъде „изпитано“.**

(I Коринтяни 14:29)

Ние трябва да изпитваме всичко (I Солунци 5:21), но преди всичко пророчествата. Не отговарят ли на Словото, следва да се запитаме от кого идват пророчествата – от Светия Дух или не, защото Йоан ни учи, че „не вярвайте на всеки дух, а изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света“ (I Йоан 4:1).

Появи ли се съмнение, не трябва да му се отдава власт в живота на хората.

И не на последно място, **про-рокуването не става без самообладание.** В Словото е записано, че „духовете на пророците се покоряват на самите пророци“ (I Коринтяни 14:32). Този самоконтрол е посочен и в I Коринтяни 14:30. Ако някой каже, че Духът го принуждава да про-рокува нещо, следва да се запитаме, дали е от Господа.

Защото Духът вдъхновява, но става ли без ред и самоконтрол, това е в противоречие с повеленото от Бог. Защото трябва пророкът да се запита, ще се постигнат ли цели-те на пророчеството, ако той сподели това, което има да каже? На вярващ човек ли го споделя или не? Прославя ли се Бог, чрез пророчеството, или се позволява да се похули Светия Дух?

Благой Гинев

Петдесетница

*Светият Дух слиза върху апостолите
- Рожден ден на Църквата*

И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вярър и изпълни цялата къща, където седяха. И им се явиха езици като огнени, които се разделяха, и застана по един над

*всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух и почнаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше способност да говорят. И тогава в Йерусалим пребиваваха юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. И като се чу този шум, насъбра се народ, и се смутиха, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език. И всички се чудеха и маеха, като си казваха: Ето, всички тези, които говорят, не са ли галилеяни? Тогава как ги слушаме да говорят всеки на нашия собствен език, в който сме родени? Партяни, мидяни и еламити, и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия. Фригия и Памфилия, от Египет и онези страни от Ливия, които граничат с Кирияей, и посетители от Рим – и юдеи, и прозелити, критяни и араби, **слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божи дела.***

А Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и започна да им говори: **Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приеете този дар, Светия Дух.**

Божият Син казва:

“Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.

Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота. И знамения ще придружават повярвалите в Мене!“

И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.

Христовото вечно Царство ще бъде на Земята

Колко от вас вярват, че има вечен живот, че дори и да умрат физически, ще живеят вечно с Христос?

Какво е вярата и какво разбираме чрез нея?

“А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята!... Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!” (Ев. Матей 6:9-13)

Обръщам ви внимание, че молитвата не е “Да дойда в твоето царство.” или “Вземи ме в Твоето царство.” А “Да дойде Твоето царство”. Къде? - тук на земята; както е на небето.

1. Земята е сътворена за дом и царство на човека

Книгата Битие започва с: *“В началото Бог сътвори небето и земята... И завършва с: Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие; и нека владее над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята.*

И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде. И Бог ги благослови.

И Бог им каза: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и я покорете, бъдете господари над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.

И Бог видя всичко, което сътвори; и ето, беше твърде добро.”

Бог сътвори, провери и потвърди, че всичко сътворено от Него е добро, твърде добро. Бог е съвър-

П-р Емануил със съпругата си Силвана

шен и свят. Всичко, който Той казва и върши е съвършено и свято. Такова е Неговото слово, Неговите дела и Неговото творение.

Цялата Вселена, Млечният път, Слънчевата система, планетата Земя и цялата заобикаляща природа на нея са създадени от Бога съвършени.

Такъв е и човекът като кулминация на Божието творение – по Негов образ и подобие – разумен, творец, способен, със свободна воля, триединен с дух, душа и тяло. Сътворен, за да общува с Бога, да живее в хармония с Него и цялата заобикаляща природа. Забелязахте ли от текстът какво включва Божието благословение, което е и заповед, чието съблюдаване от човека е задължително условие за живот според Божия дизайн и съответно под Неговото благословение?

♦ **Единение между мъж и жена:** “го създаде – мъж и жена”, т.е. мъж и жена в единение = човек - фундамент на семейството като основна социална единица

♦ **Създаване на потомство**

(увеличаване на популацията)

♦ **Населяване и напълване на земята** – т.е. цялата земя без граници е дом на човека

♦ **“Бъдете господари”,** т.е. с власт за управление и ангажимент за грижа и стопанисване на цялата природа.

Знаете ли кое най-вече отличава Земята от другите познати планети и осигурява живот на нея? – Предположения? – **водата.**

А знаете ли кои са най-големите производители на кислород? - **Микроорганизмите в океаните**

Имате ли представа от какво е съставено човешкото тяло? – От основните елементи, от които е изградена и земята - въглерод, водород и кислород.

Всъщност това са основните елементи, от които са изградени всички живи организми – в различни съотношения. Дали е случайно тогава според вас, че именно на Земята има живот и този живот произлиза от водата, точно както пише в Библията? Но дали водата е достатъчна, за да има живот? - Не, нужна е и **енергия**, за да се появя-

ват органични молекули, които са основните съставки на живота.

2. Исус Христос ще царува със своите светии в праведност и мир завинаги на обновената земя

“Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и правда, отсега и довека. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.” (Ев. Исаия 9:6-7)

В Битие 3 човекът съгрешава и прехвърля властта на своето царство Земята на Сатана, който самият Христос нарича князът или принцът на този свят. **Грехопадението** наруши завета между човека и Бога, вследствие на което човекът умря духовно – беше обречен на отделяне от Бога. Започват процеси на стареене, болести и тежък не-ефективен труд; за жените тежка бременност и родилни болки.

Земята в началото е рай, а днес страда от последствията на греха - да ражда тръни и бодили; а животните страдат от същите болести, стареене и смърт като човека.

Бог обаче не се проваля. Библията ясно казва, че Вселената, небето и земята са негови творения и те принадлежат на Него. Божият спасителен план е всеобхватен.

“Затова ако някой е в Христос, той е **ново създание**; старото премина; ето, всичко стана ново.” (2 Коринтяни 5:17)

Умът ни трябва да бъде обновяван с Божието слово. И един ден ще получим прославно тяло, подобно на това на Исус Христос. Той се въплъщава в човек, когато идва на земята и бива заченат по свръхестествен начин, за да бъде 100% Бог и 100% човек.

Давали ли сте си сметка, че Исус Христос е първият, който в резултат на своето възкресение получава прославно тяло?

Тяло от месо и кости, а не от плът и кръв, неподлежащо на болести и стареене, каквото Библията обещава да имаме и ние, Неговите последователи.

Връщаме се на въпросите: Къде ще бъде Христовото вечно царство и в него ще има ли животни? “И ще израсне стъбло от Есеевия пън и израстък от корените му ще носи плод; и Духът Господен ще почива върху него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и сила, Дух на знание и страх от Господа. С правда ще съди сиромасите и с правота ще решава в полза за смирените на страната; с диханието на устните си ще умъртви нечестивия.

Правдата ще бъде пояс на кръста му и верността – пояс на хълбоците му.

Вълкът ще живее с агнето, рисът ще си почива с ярето, телето, лъвчето и угоените ще бъдат заедно; и малко дете ще ги води. Кравата и мечката ще пасат заедно; малките им ще си почиват задружно; и лъвът ще яде слама, както волът. Кърмачето ще играе над дупката на аспида; и отбито дете ще слага ръката си в гнездото на ехидна. Те няма да навреждат, нито погубват в цялата Ми свята планина.”

“И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя бяха преминали; и море нямаше вече. Видях и святия град, новия Йерусалим, да слиза от небето от Бога, приготвен като невеста, украсена за мъжа си. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негов народ; и сам Бог ще бъде с тях – техен Бог.

Той ще обвърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка; защото предишното премина. И Седящият на престола каза: Ето, обновявам всичко. Каза: Напиши, защото тези думи са верни и истинни.”

(Откровение на Йоан 21:1-5)

“Нощ няма да има вече; и няма

да имат нужда от осветяване от светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове.” (Откровение на Йоан 22:5)

3. Ела, Господи - живот в очакване на Неговото вечно царство

♦ Живот на осветение

“Божие царство е вътре във вас.” (Ев. Лука 17:21)

“И така, моля ви, братя, поради Божиите милости да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и свършено.” (Римляни 12:1-2)

Чети Библията и живей според нивото на разбиране за духовните неща.

♦ Водени от Святия Дух

“А Утешителят, Святия Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.” (Ев. Йоан 14:26)

“И така, казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти.” (Галатяни 5:16)

♦ Изпълняващи мисията от Христос - Великото поръчение

“Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И, ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света.” (Ев. Матей 28:18-20)

“И Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.”

(Откровение на Йоан 22:17)

“Онзи, Който свидетелства за това, казва: **Наистина идвам скоро. Амин! Ела, Господи Исусе!**”

(Откровение на Йоан 22:20)

П-р Емануил Тотев

„Пожелавайте като новородени младенци
чистото духовно мляко, за да пораснете
чрез него към спасение.“ (Първо посл. Петър 2:2)

БИБЛИЯТА и храните в нея

Млякото е най-важната храна за детския организъм. Съдържа всичко необходимо за него. Главно белтък. Млякото е и противоотрова.

Киселото мляко е млечнокисел продукт, който се получава в резултат на протичането на млечнокисела ферментация в млякото. Два са основните микроорганизми, които участват в процеса на ферментацията на кисело мляко – *Lactobacillus bulgaricus* и *Streptococcus thermophilus*.

Млякото е богат източник на хранителни вещества и витамини. Към органичните вещества в него спадат белтъците, мазнините, млечната захар, витамините, ензимите, а към неорганичните – водата, минералните соли и газовете. В млякото се съдържат и соли на калция и фосфора. Те спомагат за формирането на костна тъкан, възстановяване на кръвта, лимфата и действието на мозъка. Особено ценен е и включеният в него Витамин B12.

Апостол Петър се обръща към наскоро повярвали християни. Той ги увещава: „...имайте силно желание за чистото духовно мляко...“ Те са се покаяли и твърдо решили да следват Христос. Приели са Водно кръщение. Започнали са нов живот. Но, все още, са като новородени деца. Може да са възрастни, но за вратата са още деца. Те трябва да растат и да заякват.

Кое е духовното мляко? То е Божието Слово. Ако оприличим Словото на градина, ние късаме благоуханни цветя, за да пълним живота си с небесни аромати. Няма друга книга като Библията.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2026 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
TEMTO ЕООД, www.temto.eu

Вестник Божието Слово

във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 4,92 €
за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>